

Скривена историја четрдесетог стиха — број дванаест

Број дванаест

Jeff Pippenger

2026-05-23

Обично се тврди да, ако би пет људи видело исту саобраћајну несрећу, тих пет сведока би описало пет различитих верзија исте олупине; иако би данас, у овом раздобљу у којем се Свети Дух повлачи од човечанства, међу тим сведоцима несумњиво било и оних који би измишљали и лагали о ономе што су видели да би подржали свој лични поглед на свет, верујући притом да тиме поступају врлински. У скривеној историји постоји неколико различитих линија пророчке истине, које представљају различите сведоке истих догађаја. У Божјој Речи нема лажи, премда често постоји погрешно људско тумачење тих догађаја; али библијски сведоци ове историје, исправно раздељени, сви се међусобно слажу.

Петар је у овој историји симбол сто четрдесет и четири хиљаде, а његово сведочанство представља прогресивну историју од разочарања 18. јула 2020. до буђења 31. децембра 2023, затим као онога који је укључен у први тест спољашње визије, потом у други тест унутрашње визије, за којим ће уследити лакмус-тест ватрених кугли Нешвила, све до подизања заставе незнабошцима.

Доналд Трамп се налази у тој скривеној историји као онај који подиже све глобалисте, које чине светски глобалисти, Демократска странка и RINO-и Републиканске странке. Он испуњава пророчке одлике повезане са ликом звери, будући васкрснут из политичке смрти као осми који је од седморице. Он је присутан кроз сву скривену историју, одређен да влада када „активни деспотизам“ буде најпре наметнут Сједињеним Државама, а потом и свету. Отпаднички протестантизам, као Трампов пандан у два рога звери из земље, налази се ту у историји Макавеја. Различите манифестације змајске силе у Уједињеним нацијама и Русији сведоче у тој историји. Папство, као разбојници твога народа, ту је да све повеже и утврди виђење.

Петар си ти, драги читаоче. Петар је кандидат да буде међу заставницима сто четрдесет и четири хиљаде. Петар стоји у средини, на средишњој тачки неколико пророчких линија, вером улазећи у Светињу над светињама и примајући преображење које се остварује виђењем Христа. Петар је на Гори преображења, где треба да буде преображен у Христов лик, док Сједињене Државе образују лик звери.

„Браћо, морамо имати мање себе, а више Бога. Он полаже право на снаге Цркве; али је, у великој мери, способност нашега народа заокупљена недостојним предметима. Превише времена посвећује се ситним замислима и захтевима. Бог жели да се уздигнемо на гору, непосредније у Његово присуство. Приближавамо се кризи која ће, више него у било које раније време откако је свет постао, захтевати потпуно посвећење свакога ко је

призвао име Христово. Божје дело захтева све што је у нама. Али наш народ никада неће принети ово посвећење док им се срца не промене. Њима је обраћење потребно исто толико колико је било потребно и Петру. Када буду тако оживљени, Христос им може рећи: ‘Утврђуј браћу своју’, ‘Паси овце моје’, ‘Паси јагањце моје’.“

„Када се божанска сила сједини с људским напором, дело ће се ширити као огањ по стрњици. Бог ће употребити оруђа чије порекло човек неће бити у стању да разазна; анђели ће обавити дело које су људи могли имати благослов да изврше, да нису занемарили да одговоре на Божје захтеве. Дело се сада износи пред човека. Хоће ли га прихватити? У овом часу многа су врата радницима откључана и широм отворена. Хоће ли ући на та врата? Ко је спреман да на Учитељев позив каже: ‘Ево мене, Господе, пошаљи мене’? Македонски позив допире до нас у жалосним вапајима са свих страна света: ‘Пређи и помози нам.’“ Review and Herald, 15. децембар 1885.

Треба да дођемо на гору и да се обратимо као што се обратио Петар, и када то учинимо, бићемо очишћени, као што је био Исаија. Очишћење је представљено као довршено онда када се божанска сила сједини са људским напором. Македонски позив јавља се у скривеној историји четрдесетог стиха.

„Дошло је време да се у нашим градовима уложи одлучни напори. Прочитајте Луку 21. То је порука за ово време, и написана је за овај нараштај краја. Не смемо допустити да се ишта испречи између нас и дела које нам је Бог дао да извршимо. Морају се улагати нарочити напори да се истина изнесе пред оне у градовима.“

„Нека се не губи ни мало времена у раскомадавању других. Свака препирка треба да престане. Треба да се љубимо као браћа. Хајде да узиђемо на гору с Богом, да бисмо се вратили с одсјајем славе Божје на нама. Једино место где то можемо задобити јесте гора с Богом. Има посла који треба обавити у проучавању Речи Господње онако како је откривена у Његовом закону. Било је много површног читања, али колико је било истинског проучавања? Христос је живео међу људима и у свету проповедао сама начела тога закона.“

„Дело ће ускоро бити скраћено у праведности. Морамо постати истрајнији и побожнији у својим настојањима да га приведемо довршетку. Дошло је време да не смемо бити само активни, него морамо ту активност усредсредити тако да она донесе стварни учинак. Када бисмо проводили више времена на гори с Богом, наш рад би био делотворнији.

„У наше проповедање мора доћи уверљивија сила. Мач Духа мора се изнова наоштрити и послати напред са силом. Хоћемо ли се томе предати као људи којима су све стварности вечности пред очима? Ми желимо да сила Светога Духа пође напред и доврши Божје дело на земљи.“ Australian Union Conference Recorder, October 1, 1906.

На гори, која је уједно и Светиња над светињама, Божанство се сједињује с нашом људском природом, а Лука 21 јесте порука за последњи нараштај, који треба да упуту последње упозорење градовима. Упозорење градовима јесте дело које ће анђели извршити ако ми

одбијемо да дођемо на гору и будемо преображени у Његово обличје. То дело је за градове, јер последњи нараштај живи у раздобљу у коме „хиљаде градова“ треба да буду уништене. Пророчки период уништења градова почиње огњеним куглама Нешвила, и ту почиње дело упозорења, а то дело је препознато у Луки 21. Током година више пута смо показивали да је Лука 21 упозорење о исламу трећег тешкоћа.

У Луки 21 Исус је изложио историју, почевши од одбацивања древног Израиља као Божјег изабраног народа, па све до краја мрачних векова папског прогона, а затим и до знакова који су увели у милеритску историју. Милеритска историја приказује историју сто четрдесет и четири хиљаде.

И пашће од оштрице мача, и биће одведени у ропство међу све народе; и Јерусалим ће газити незнабошци док се не испуне времена незнабожаца. И биће знаци на сунцу, и на месецу, и на звездама; а на земљи тескоба народа, у недоумици; море и валови хујаће; људи ће умирати од страха и од очекивања онога што долази на васељену: јер ће се силе небеске покренути. И тада ће угледати Сина човечијега где долази на облаку са силом и великом славом. Лука 21:24–27.

Јован у једанаестом поглављу Откривења указује да је 1.260 година папске владавине пророчки било дато „незнабошцима“, а Лука указује да се 1798. године навршило време незнабожаца. Затим је Христос говорио о знацима на сунцу, месецу и звездама који обележавају милеритски покрет, завршавајући речима: „Невоља народа, у недоумици; море и валови хуче; људи умиру од страха и од очекивања онога што долази на земљу.“ „Невоља народа“ код Луке јесте „гневљење народа“ у Откривењу.

И разљутише се народи, и дође гнев твој, и време мртвима да им се суди, и да даш плату слугама својим пророцима и светима, и онима који се боје имена твојега, малима и великима; и да погубиш оне који кваре земљу. Откривење 11:18.

Божји „гнев“ испољава се у седам последњих зала и почиње када Михаило устане и када се заврши време милости за људе. Гневљење народа јесте раздобље које води ка завршетку времена милости. Гневљење народа почело је 11. септембра, када је ислам трећег тешко стигао, означавајући тако долазак позне кише.

„Видела сам да су гнев народа, гнев Божји и време да се суди мртвима били одвојени и различити, при чему је једно следило за другим; такође, да се Михаило још није подигао и да време невоље, какве никада није било, још није отпочело. Народи се сада гневне, али када наш Првосвештеник заврши Своје дело у светилишту, устаће, обући хаљине освете, и тада ће се излити седам последњих зала.“

„Видела сам да ће четири анђела задржавати четири ветра док Исусово дело у светилишту не буде довршено, а потом ће доћи седам последњих зала.” Early Writings, 36.

У милеритској историји гневљење народа, или, како Лука бележи, „тескоба народа“, било је извршено исламом.

„Године 1838. Турска је била увучена у рат с Египтом. Изгледало је да ће Египћани оборити турску власт. Да би то спречиле, четири велике силе Европе — Енглеска, Русија, Аустрија и Пруска — умешале су се да подрже турску владу.“ Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

Године 1838. такозвано „источно питање“ потресало је народе, а „источно питање“ био је ислам, библијски источни ветар. Милеритска историја показује да су народи били потресени исламом, а затим је Господ дошао на облацима у Светињу над светињама, чиме је унапред приказано време када Господ долази на облацима при Свом Другом доласку. Пре Његовог доласка на облацима, ислам доводи народе у тескобу, и то је порука која је Петру дата да је објави градовима унапред, пре уништења „хиљада градова“. Период уништења градова почиње ватреним куглама Нешвила.

„О, кад би Божји народ имао осећај за предстојеће уништење хиљада градова, који су сада готово предати идолопоклонству! Али многи од оних који би требало да објављују истину оптужују и осуђују своју браћу. Када обраћајућа сила Божја дође на умове, настаће одлучна промена. Људи неће имати склоности да критикују и руше. Неће заузимати положај који омета да светлост засја свету. Њихова критика, њихово оптуживање, престаће. Силе непријатеља се постројавају за битку. Пред нама су жестоки сукоби. Збијте се, браћо и сестре моја, збијте се. Сједините се с Христом. ‘Не говорите: Завера, за све што овај народ назива завером; и не бојте се чега се он боји, нити стрепите. Господа над војскама — Њега светите; и Он нека вам буде страх, и Он нека вам буде ужас. И Он ће вам бити за светињу; а камен спотицања и стена саблазни обема домовима Израиљевим, замка и мрежа становницима Јерусалима. И многи ће се међу њима спотаћи, и пашће, и разбиће се, и уплешће се, и биће ухваћени.’”

„Свет је позорница. Глумци, његови становници, припремају се да одиграју своју улогу у последњој великој драми. Бог је изгубљен из вида. Међу великим масама човечанства нема јединства, осим када се људи удружују да остваре своје себичне циљеве. Бог посматра. Његове намере у погледу Његових побуњених поданика биће испуњене. Свет није предат у руке људима, мада Бог допушта да силе пометње и нереда извесно време владају. Сила одоздо делује да доведе до последњих великих сцена у тој драми — Сатана који долази као Христос и делује са сваком преваром неправде међу онима који се у тајним друштвима везују једни за друге. Они који се препуштају страсти за удруживањем спроводе непријатељеве планове. Узрок ће бити праћен последицом.“

„Преступ је готово достигао своју границу. Пометња испуњава свет, и велики ужас ускоро ће доћи на људска бића. Крај је врло близу. Ми који познајемо истину треба да се припремамо за оно што ће се ускоро обрушити на свет као силно изненађење.“ Review and Herald, September 10, 1903.

„Елементи забуне и нереда“ производе се као плод система који сестра Вајт означава као „високо образовање“, а који она такође поистовећује са „тајном безакоња“. Нешвилски храм Партемона симбол је лажног образовања које сада производи „забуну и неред“ који „владају за кратко време“. Ватрене кугле над Нешвилом доноси ислам и оне представљају Божји суд

над „дрветом познања добра и зла“. Када Нешвил буде погођен, отпочиње кратак период објављивања поноћног вапаја и он води ка закону о недељи, где Исаијин зли „савез“ чини свој завршни покрет док је свет приморан да прихвати једну светску владу, означену као лик звери у тринаестом поглављу Откривења. Исаијино одређење злог савеза подударно се са запечаћењем сто четрдесет и четири хиљаде.

Не говорите: „Завера“, свакоме ономе коме овај народ говори: „Завера“; нити се бојте онога чега се они боје, нити страхујте. Господа над војскама — Њега светите; и нека Он буде ваш страх, и нека Он буде ваш ужас. И Он ће бити Светилиште; али и камен спотицања и стена саблазни обема домовима Израилевим, замка и клопка становницима Јерусалима. И многи ће се међу њима спотаћи, и пашће, и разбити се, и уплести се у замку, и биће ухваћени.

Завежи сведочанство, запечати закон међу мојим ученицима. И чекаћу Господа, који је сакрио лице своје од дома Јаковљева, и у Њега ћу се уздати. Ево, ја и деца коју ми је дао Господ јесмо за знаке и за чудеса у Израилу од Господа над војскама, који обитава на гори Сиону. А кад вам кажу: Тражите оне који имају познате духове и врачаре који шапћу и мрмљају — зар народ не треба да тражи Бога својега? зар за живе да се обраћа мртвима? К закону и сведочанству: ако не говоре по овој речи, то је зато што немају светлости у себи. Исаија 8:12–20.

Одломак сестре Вајт указује на то да раздобље „збрке и нереди“ доводи до тога да „Сотона долази као Христос“. Сотона се појављује представљајући се као Христос у време недељног закона.

„Уредбом којом се, кршећи Божји закон, намеће установа папства, наша ће се нација потпуно одвојити од праведности. Када протестантизам пружи своју руку преко провалије да ухвати руку римске силе, када се преко бездана пружи да се рукује са спиритизмом, када, под утицајем овога троструког савеза, наша земља одбаци свако начело свога Устава као протестантске и републиканске владе, и обезбеди услове за ширење папских лажи и обмана, тада можемо знати да је дошло време за чудесно деловање Сотоне и да је крај близу.“ Testimonies, volume 5, 451.

Раздобље „збрке и нереди“ наступа уочи недељног закона. Непосредно пре недељног закона, у раздобљу које је предочено логорским састанком у Ексетеру и десет дана у горњој соби пре Педесетнице, сто четрдесет и четири хиљаде треба да се „збију заједно, браћо и сестре моја, ... повежу се са Христом“. Запечаћење се одиграва пре недељног закона, и управо у тој историји зло савезништво започиње своје завршно дело успостављања једне светске владе.

У време запечаћења Христос ће праведнима бити светиња, а безбожнима камен спотицања. Он ће бити „замка и клопка становницима Јерусалима“, који су „многи“ што падају; али малобројнима који су запечаћени „Он“ ће бити њихов „страх“.

„Страх“ Божји је оно што је Еви недостајало, а они који се Бога боје поседују другу врсту страха од страха који долази на многе који посрћу. Те две врсте страха обележавају оне који пролазе и оне који не пролазе процес испитивања. Они који пролазе бивају запечаћени, а

они који не пролазе представљени су бројем пет, јер „посрћу, и падају, и разбијају се, и хватају се у замку, и бивају ухваћени“. Време запечаћења, које је представљено као да наступа пре закона о недељи, када влада раздобље пометње и нереда, јесте време када се испуњава прича о десет девојака.

Малобројни који су запечаћени, насупрот многима који се спотичу, јесу они који „чекају“ Господа, чиме се препознају мудре девојке које су „чекале“. Постоји, такође, освећено и неосвећено пророчко чекање унутар двеју група девојака, које одговара двома врстама страха.

„Док је женик одоцнио, задремаше све и спасаше.“ Одоцњењем женика представљен је протек времена у којем се очекивао Господ, разочарање и привидно кашњење. У том времену неизвесности, интересовање површних и половичних у вери убрзо је почело да слаби, а њихови напори да попуштају; али они чија је вера била заснована на личном познавању Библије имали су стену под својим ногама коју таласи разочарања нису могли да сперу. „Задремаше све и спасаше“; једна група у безбрижности и напуштању своје вере, а друга стрпљиво чекајући док се не да јаснија светлост. Ипак, у ноћи кушње и потоњи су, у извесној мери, изгледали као да губе своју ревност и преданост. Половични и површни више нису могли да се ослањају на веру своје браће. Свако мора да стоји или да падне за себе. — Велика борба, 395.

Они који чекају на посвећен начин треба да буду „знаци и чудеса“ док се подижу као застава свету у време недељног закона, када питање дрвета познања добра и зла представља знање „оних који имају познате духове, и врачара који шапућу и мрмљају“ и знање означено речима „к закону и сведочанству“. То је иста проба као што је била за Еву и Адама. Да ли прихватамо образовање у коме је истина помешана и сједињена са заблудом, или стојимо на „овако говори Господ“, јер ако не говоре по овој Речи, то је зато што нема светлости у њима. Истинито и лажно образовање јесу првенствена линија истине у великој борби између Христа и Сотоне. Нешвил је симбол побуне против Речи Божје, исто онако сигурно као што је Содом симбол распуштености, и као што је Њујорк симбол економске моћи Сједињених Држава, а Пентагон симбол њене војне моћи.

Петар стоји на прагу огњених кугли Нешвила, у Панијуму и на гори, што представља пробу храма. Он препознаје да ће лаодикијски адвентизам седмог дана бити укорен и посрамљен када огњене кугле падну, и да Нешвил, Сједињене Државе и свет треба да буду упозорени. Порука ислама потврђује веснике, као што је огањ који је пао на Кармил потврдио да је Илија био истински пророк. Ипак, упозорење Нешвилу није једноставно ислам трећег јаука, а још мање питање каква ће врста оружја бити употребљена у изненадном нападу. Порука упозорења мора да назначи зашто се исламу допушта да донесе суд, суд који започиње раздобље у коме су хиљаде градова уништене. Унапред указати да ће ислам извршити изненадни напад на Нешвил потврдиће веснике, али то је непотпуно упозорење ако је то све што чини.

Огњене кугле Нешвила јесу Божји суд који започиње кратко раздобље које се завршава недељним законом, који је, као и на почетку тог раздобља, такође Божји суд. Бог је унапред

рекао Адаму и Еви у чему се састоји проба и какве ће бити последице ако не издрже ту пробу. Сестра Вајт указује на важност способности да се расуђује „од узрока ка последици“, а Библија показује да „проклетство“ без „узрока“ неће доћи.

Као птица кад лута, као ласта кад лети, тако ни проклетство без разлога не долази.

Приче 26:2.

Огњене кугле Нешвила јесу „последица“ и „проклетство“ које долази. Порука упозорења мора обухватити и „узрок“. Порука пророка Јоне није била просто указивање на разорење за четрдесет дана, него је произвела пробуђење и реформу од цара па кроз сав народ. Оно што је било објављено навело је цара и његов народ да се одврате од својих злих путева. Јона им је казао о надолazeћем разорењу, и казао им је да оно долази због њиховог поквареног и злог начина живота.

И реч дође до цара Ниниве, и он устаде са свога престола, и скиде са себе своју царску хаљину, и обуче се у кострет, и седе у пепео. И заповеди те се огласи и објави по Ниниви, по наредби царевој и његових велможа, говорећи: Нека ни људи ни стока, ни крупна ни ситна, ништа не окусе; нека не пасу нити воде пију; него нека се и људи и стока покрију кострећу, и нека вапију силно ка Богу; да, нека се сваки одврати од свога злога пута и од насиља које му је у рукама. Јона 3:6–8.

Ислам је сила трубе, а седам труба из Откривења осам до једанаест, као и шеснаесто поглавље, поседују посебне пророчке одлике. Прве четири трубе биле су судови над царским Римом због доношења првог закона о недељи 321. године. Наредне две трубе биле су судови над папским Римом због доношења закона о недељи 538. године. Седам труба из Откривења осам до једанаест представљају предобразац седам последњих зала из Откривења шеснаест, што је Божји суд над човечанством због наметања недеље.

Порука упозорења из Нешвила мора да препозна кораке који воде ка недељном закону, а на основу пророчког сведочанства, суд следи, а не претходи узроку. Суд је последица спровођења недеље. Пет сведока скривене историје четрдесетог стиха које разматрамо пружају различита сведочанства, али за разлику од људских сведока, све пророчке линије сливају се у једно. Препознавање корака који воде ка коначном недељном закону у Сједињеним Државама остварује се онда када Петар спаја сведочанство Доналда Трампа да би објаснио дејство ватрених кугли из Нешвила.

Opomena iz Nešvila svetu jeste da Bog u tom trenutku započinje svoj konačni sud nad ljudima i narodima. Tada započinje razdoblje razaranja gradova i ono brzo vodi ka zakonu o nedelji, gde za nacionalnim otpadništvom sledi nacionalna propast. Sotona potom dolazi da se predstavlja kao Hristos, i uspostavlja se zli savez dok se deset careva saglašava da preda svoje carstvo razbojnicima tvoga naroda, koji utvrđuju viđenje. Opomena iz Nešvila predstavljena je istorijom koja prethodi Nešvilu, prikazanom time što Donald Tramp obrazuje lik zveri. Trampova poruka jeste truba upozorenja koja prethodi ognjenim kuglama Nešvila.

Наставићемо о овим стварима у наредном чланку.